

Arrest

nr. 293 746 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 03 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 05 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 08 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 16 mei 2021, dient op 17 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 6 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 20 december 2021.

1.3. Op 28 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 1 maart 2023 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Kapissa, district Tagab, dorp Mulakhel. Je bent heden zeventien jaar en zal in mei 2023 de meerderjarigheid bereiken. Je bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. In Afghanistan verblijven je beide gehuwde zussen en kon je terugvallen op je ooms moederszijde. Je moeder overleed twee maanden voor je vertrek uit Afghanistan. Je verklaart dat je vader een ruzie kreeg met Mullah D. over het gebruik van het water ter irrigatie van de tuinen en boomgaarden. In de warme maand saratan was er steeds een tekort aan water. Op een dag was je vader de tuinen aan het irrigeren maar werd dit gestopt door Mullah D., die zijn grond wilde irrigeren. Deze Mullah D. heeft banden met de Taliban. Het kwam tot een verbale ruzie en een heropenen en sluiten van het waterpoortje. Uiteindelijk werd de ruzie fysiek waarop Mullah D. je vader neerschoot. Je vader verloor het leven. Je ging naar huis en vertelde aan je moeder wat er was gebeurd. Zij belde je oom moederszijde. Je moeder was ziek en vervolgens gingen jij, je zus en je moeder inwonen in het huis van je oom in Miakhel. Je leefde er binnen in het huis van je oom, omdat je familie bang was voor het begin van bloedwraak. Drie maanden na het overlijden van je vader, kwam Mullah D. navraag doen naar jou. Je oom heeft niet gezegd dat hij je onderdak gaf. Enkele maanden later, dreigde hij je oom ermee om hem en jou iets aan te doen, mocht blijken dat hij jou onderdak gaf. Je oom besloot dat je leven in gevaar was en dat je Afghanistan diende te verlaten. Je vertrok in mei 2020 uit Afghanistan en reisde via Pakistan en Iran naar Turkije en verder via Griekenland en Servië naar Roemenië waar op 21 februari 2021 en 02 maart 2021 je vingerafdrukken werden genomen. Vervolgens reisde je verder naar Hongarije en Roemenië waar op 24 maart 2021 je vingerafdrukken werden genomen. Vervolgens reisde je via Frankrijk naar België waar je op 17 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer stel je een vrees te hebben vanwege Mullah D. en bij uitbreiding van de Taliban. Verder stel je een vrees te hebben omwille van verwestering.

Ter ondersteuning van je verzoek om bescherming leg je een drietal familiefoto's neer, enkele appreciatiebrieven van je leerkrachten, peter en meter in België, alsook je werkcontract in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Je verklaart dat je vader omwille van een waterconflict gedood werd door Mullah D., wiens gronden aan die van je vader grenzen (CG p.6). Bij je registratie als minderjarige stelde je dat je vader gedood werd

door iemand van de Taliban (zie Minteh fiche aanwezig in het administratieve dossier), terwijl je ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aanvankelijk stelde, dat je vader gedood werd door onbekenden (zie vragenlijst DVZ vraag 15). Dit is opvallend gezien je verklaringen over Mullah D. ten aanzien van het CGVS, waarbij je wél de naam alsook de woonplaats kent van de persoon die je vader zou hebben gedood. Je verklaart ook dat je vader Mullah D. kende (CG p.7). Dat je ten aanzien van de DVZ in eerste instantie aangaf dat je vader door een onbekende werd gedood, werp een schaduw op de geloofwaardigheid van je verklaringen.

Je stelt dat deze persoon, Mullah D., lid is van de Taliban, en dat hij nu een commandant is, doch dit maak je niet aannemelijk. Zelf wist je helemaal niets over deze persoon en de informatie over Mullah Dadood en zijn betrokkenheid bij de Taliban, kreeg je van je oom toen je daar ging inwonen (CG p.8). Het betreft echter een loutere bewering die je onvoldoende concreet aantoont. Verder stel je, dat Mullah D. niet publiekelijk uitkwam voor zijn betrokkenheid bij de Taliban, voor wie hij zou hebben gespioneerd (CG p.8). Ook deze informatie heb je uit derde hand, aangezien je volgens je verklaring te jong was om dit te weten (CG p.8). Dat Mullah D. niet openlijk toonde bij de Taliban te zijn, valt moeilijk te rijmen met je verklaring dat iedereen dit in het dorp zou hebben geweten en bang waren van hem (CG p.8). Bovendien moet worden opgemerkt dat volgens je verklaring Mullah D. niet zo vaak naar jullie dorp kwam (CG p.7) en dat hij in Babukhel woont (CG p.8). Hoewel dit dorp ook gelegen is in de regio Miakhel, ligt het toch redelijk ver van je eigen dorp (zie OCHA-kaart toegevoegd in het administratieve dossier). Volgens jouw schatting ligt zijn huis op een half uur van jullie (CG p.7). Het loutere feit dat deze persoon gewapend was, is onvoldoende om aan te tonen dat deze man effectief iemand van de Taliban zou zijn. Immers, wapens zijn algemeen verspreid in Afghanistan. Dat deze persoon nu een commandant van de Taliban zou zijn, is een loutere verklaring (CG p.8). Uit het bovenstaande volgt dat je verklaring dat je vader werd gedood door iemand van de Taliban niet overtuigen.

Verder zijn er ook ernstige vraagtekens te plaatsen bij je verklaringen over het conflict zelf. Om de context beter te begrijpen, werden er je vragen gesteld over de waterverdeling in het dorp en de functie van de "arbab". Je verklaart hierover dat er enkel in de hete maand saratan (juni-juli) een watertekort is en dat de malik en de ouderlingen dan afspraken maken over de waterverdeling. Tegelijkertijd verklaar je dat het conflict tussen je vader en Mullah D., in de maand saratan gebeurde, met name tien dagen voor de geplande bijeenkomst van de malik en de ouderlingen over de waterverdeling (CG p.7). Het is merkwaardig dat die bijeenkomst pas in de maand saratan zou gepland zijn, aangezien het een jaarlijks terugkerend probleem is (CG p.7). Er kan toch worden aangenomen dat er al afspraken waren gemaakt in de aanloop naar de maand saratan.

Los van het feit of iedereen zich dan houdt aan de afspraken, is een waterconflict wel iets dat kan worden aangekaart bij de malik en de ouderlingen. Dit is zeker het geval in jouw dorp waar er afspraken werden gemaakt. Dat een dergelijk conflict over het gebruik van water zo hoog opliep dat het resulteerde in de dood van je vader is opvallend. Echter, het is niet geloofwaardig, dat naar aanleiding van een waterconflict in het dorp, met andere woorden een conflict dat iedereen aanbelangt, er vanwege de dorpingen of de ouderlingen **geen enkele reactie** zou komen op de beweerde moord op je vader (CG p.8). Je hiernaar gevraagd stel je dat iedereen bang was van Mullah D. en daarom niet reageerden (CG p.9). Bovenstaand werd al aangehaald dat het weinig aannemelijk is dat Mullah D. een gevreesde Taliban is, in die mate dat niemand na de dood van je vader ook maar enige reactie zou hebben durven geven (CG p.8-9). Dit geldt nog meer omdat hij, volgens jouw verklaring, de gronden en het huis van je vader zou hebben ingepalmd (CG p.10). Dat ook hierop geen reactie zou zijn gekomen is weinig aannemelijk.

Ook werd er door jouw familie geen aanzet gegeven tot een onderhandeling in het conflict door middel van een shura (raad)(CG p.9). Dat Mullah D. een eventueel besluit van de malik en de ouderlingen toch niet zou opvolgen, is een loutere hypothetische bewering van jouw kant (CG p.8). Je stelt verder dat het mechanisme van onderhandelen en/of bemiddelen niet meer goed functioneert in je regio, omdat de mensen de besluiten niet opvolgen. Toch, dat niemand van je familie minstens zou geprobeerd hebben om genoegdoening te krijgen inzake de dood van je vader is bevreemdend. Je verklaart hierover dat je moeder ziek was en dat je geen ondersteuner had (CG p.9). Echter, je hebt bijna een jaar verbleven in het huis van je oom moederszijde die ook begoeft blijkt te zijn (CG p.13). Je gevraagd of hij zijn sociale positie niet kon aanwenden om te onderhandelen, stel je dat hij niet wilde betrokken geraken bij de vijandschap. Hij zou je het advies gegeven hebben je niet te engageren in een dergelijke shura, omdat het niet positief zou uitdraaien (CG p. 9). Het complete stilzwijgen over de moord op je vader valt niet begrijpen en de verklaringen die je geeft over de redenen waarvoor de familie dit nergens aanklaartte,

overtuigen onvoldoende. Uit het bovenstaande volgt dat wordt betwijfeld of je vader daadwerkelijk een gewelddadige dood stierf op de door jou verklaarde wijze.

Hoe dan ook, maak je niet aannemelijk dat er ten aanzien van jou een gegrond risico op vervolging kan worden vermoed. Je verklaart dat je Afghanistan hebt verlaten omwille van een vrees voor een beginnende bloedwraak, waarbij de moordenaar het ook op de nakomeling(en) heeft gemunt uit vrees dat die later wraak zou(den) nemen (CG p.9). Bovenstaand werd al aangehaald dat het bevreemdend is dat je familie, bij monde van je oom moederszijde, geen enkele aanzet heeft gedaan om een shura te houden over de moord op je vader en het eventueel bekomen van garanties voor je veiligheid.

Na de dood van je vader ging je met je moeder en zus inwonen bij je oom moederszijde. Je was toen veertien jaar. Je leefde er ongeveer elf maanden een besloten leven binnen de muren van het huis en de tuinen van zijn huis (CG p.11). Je verklaart dat mullah D. drie maanden na het overlijden van je vader naar het huis van je oom is gekomen om naar jou te vragen (CG p.10). Je geeft een bizarre uitleg over het antwoord dat je oom hem zou hebben gegeven. Je zegt dat je oom hem zei dat: "hij dacht dat hij (Mullah D.) jou samen met je vader had gedood". Het is een vreemd antwoord, ook al was het bedoeld om te liegen en niet prijs te geven dat hij je bij hem in huis had (CG p.12). Je stelt dat indien Mullah D. dit zou geweten hebben, dat hij je zeker zou hebben gedood. Mullah D. zou je oom een tweede keer hebben bedreigd ergens buiten het huis (CG p.12). Dit was dan de aanleiding voor je oom om jou weg te sturen uit het land. Na je vertrek zou Mullah D. nogmaals naar het huis van je oom zijn gekomen, maar diens verzoek om het huis te doorzoeken, afgeslagen hebben (CG p.12). Hierbij moet toch worden vastgesteld dat, hoewel je verklaarde dat Mullah D. Taliban is, hij **alleen** naar het huis van je oom was gekomen (CG p.12). Er is geen enkele aanwijzing dat hij beroep heeft gedaan op de Taliban en/of geweld heeft gebruikt om het huis van je oom te doorzoeken, ook niet recent niettegenstaande je beweert dat hij nu een commandant is. Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van je verklaring dat Mullah D. een bekende en gevreesde Taliban was.

Niettegenstaande je oom al vreesde voor je leven, na de eerste bedreiging, drie maanden na de dood van je vader (CG p.11) ben je nog verschillende maanden, zijnde ongeveer acht maanden in het huis van je oom gebleven, waarvan nog twee maanden na de tweede bedreiging (CG p.11). Uit het bovenstaande volgt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer het slachtoffer zou worden van bloedwraak.

Aangaande je ingeroepen westerse levensstijl verklaar je, dat je hier naar school gaat, dat je deelneemt in een project waarbij je een Belgische peter en meter hebt, dat je omgang hebt met meisjes en een vriendin hebt, dat je in een restaurant werkt waar er alcohol en diverse vleessoorten worden opgediend (CG p.14). Terzake moet worden opgemerkt dat de Taliban de scholing van jongens niet verbieden, dat niet kan worden ingezien hoe de Taliban op de hoogte zouden kunnen komen van je werk in België, noch dat de gelegenheden die je hier hebt om met meisjes om te gaan, zouden wijzen op een blijvende wijziging in je overtuiging en/of gedrag. In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont immers op geen enkele manier aan dat je levensstijl in België deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor je identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van je politieke of religieuze overtuiging. Je toont onvoldoende aan dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en je leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Uit het bovenstaande volgt dat je je vrees voor bloedwraak en/ of wraak vanwege de Taliban niet voldoende aannemelijk hebt gemaakt en bijgevolg wordt je de hoedanigheid van Vluchteling niet toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)** per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van

Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je tot je veertien jaar naar school ging. verder onderhoud je contact met je familie. Je verklaart sporadisch contact te hebben met je zus en met je oom moederszijde bij wie je bijna een jaar inwoonde alvorens Afghanistan te verlaten. Dat je beide ouders zouden zijn overleden is een loutere verklaring die niet objectief werd aangetoond. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Tot slot, de door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Je legt geen enkel document neer dat toelaat je identiteit en/of reisweg te controleren. Je legt drie foto's neer van het huwelijksfeest van je kozijn. Je bent herkenbaar op de foto's waarop ook je vader en moeder zouden staan. De foto's zijn echter geen bewijs of aanwijzing van de ingeroepen problemen, noch van een gebrek aan netwerk. De appreciatiebrieven van je leerkrachten en andere personen die begaan zijn met jou verwijzen naar je inspanningen om te integreren. Je studentencontract verwijst naar je werk als bordenwasser.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag inzake de rechten van het kind, van artikel 14, lid 3, d) van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, van artikel 12 van het Verdrag van de VN inzake de rechten van het kind, van artikel 24, lid 1 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.

Verzoeker werpt vooreerst op dat hij, noch zijn voogd, de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS ontvangen hebben, hoewel zij om een kopie hadden verzocht. Hierdoor waren zij niet in staat om nuances of opmerkingen over de inhoud van zijn verhoor aan te brengen.

Hij stelt dat zijn beide ouders overleden zijn en dat hij kon uitleggen dat hij, samen met zijn moeder, heeft ingewoond bij zijn oom langs moederskant, alvorens zij twee maanden voor zijn vertrek overleed. Hij wijst erop dat de omstandigheden van de dood van zijn vader betwist worden door het CGVS, maar zijn dood niet. Hij stelt bij zijn verhaal te blijven ook al erkent hij dat hij de omstandigheden en context misschien niet zo duidelijk heeft uitgelegd als hij had gewild. Zijn emoties bij het bespreken van het overlijden van zijn ouders komt ook aan bod in het geïndividualiseerde begeleidingsplan. Hij maakt duidelijk dat zijn oom hem niet meer in huis zou kunnen nemen omdat hij een eigen gezin heeft en dat hij bij terugkeer dus zonder middelen zal komen te zitten.

Vervolgens gaat hij in op zijn verwestering, waarbij hij er vooreerst op wijst dat hij het risico loopt om slachtoffer te zijn van daden van fysiek geweld en/of onevenredige of discriminatoire vervolgingen. Hij geeft hierbij een uitgebreide uiteenzetting en verwijst onder meer naar het verslag van Nansen van oktober 2021 en het onderzoek van F. Stahlmann. Verder wijst hij erop dat hij als teruggekeerde Afghaan het risico loopt om slachtoffer te worden van gewelddaden vanwege zijn eigen gemeenschap. Verder zet verzoeker op theoretische wijze uiteen wat de redenen van vervolging kunnen zijn voor verwesterde Afghanen die terugkeren naar hun herkomstland, waarna hij stelt dat het voldoende is dat de verwestering toegeschreven wordt. Hierbij gaat hij in op de rechtspraak van de Raad, die geoordeeld had dat er een vrees voor vervolging was vanwege een vermeende politieke overtuiging. Verzoeker citeert uit verschillende arresten van de Raad. Hij concludeert dat in gelijkaardige omstandigheden door de Raad reeds besloten werd om de vluchtelingenstatus toe te kennen omwille van verwestering en dat diezelfde redenering bij hem toepassing moet vinden.

Verzoeker vervolgt met een uiteenzetting waaruit blijkt dat de fundamentele rechten door het beleid van de taliban sterk ingeperkt worden, alsook de rechten van het kind.

Toegepast op zijn situatie, wijst hij erop dat hij zestien jaar oud was toen hij in België toekwam, hij vijftien jaar was toen hij Afghanistan verliet, hij sedert zijn aankomst in België geen dag school heeft gemist, de Franse taal heeft geleerd, momenteel in een restaurant werkt, zijn baas verklaart zeer tevreden te zijn over hem, hij heeft uitgelegd dat hij zijn godsdienst kan beleven zoals hij wil, hij met meisjes kan omgaan en met hen kan studeren en hij een vriendin heeft die hij zelf kon kiezen. Hij citeert uit een verklaring van zijn onderwijsteam in zijn geïndividualiseerd begeleidingsplan en uit een verklaring van een maatschappelijk werker. Hieruit blijkt dat hij een positieve leider is voor de hele groep. Hij voegt nog toe dat hij sinds mei 2022 een sponsorgezin heeft en dat hij blij is met deze ontmoeting omdat dit de eerste familieband is sinds het verlies van zijn ouders. Hij stipt aan dat zijn leraar in een brief van 8 maart 2023 aangeeft dat hij nooit een jongere zo goed geïntegreerd heeft gezien. Hij heeft een heel netwerk rond zich uitgebouwd, is geëvolueerd en getekend door de westerse samenleving. Hij herinnert eraan dat hij weinig vooruitzichten heeft bij terugkeer naar Afghanistan nu hij geen ouders meer heeft.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Afghanistan, waarna hij stelt dat er ook na de machtsovername door de taliban veel geweldsincidenten zijn vanwege gewapende groepen. Hij verwijt de commissaris-generaal geen gebruik gemaakt te hebben van voldoende actuele landeninformatie. Hij meent dat men op dit ogenblik niet over voldoende nauwkeurige en actuele informatie beschikt om te kunnen vaststellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd is, waardoor hij de commissaris-generaal uitnodigt om ofwel zijn standpunt te heroverwegen, ofwel zijn standpunt over de veiligheidssituatie in Afghanistan te herzien, ofwel een "Fact-Finding Mission" naar Afghanistan te ondernemen om zijn standpunt over de stabilisering van de veiligheidssituatie in Afghanistan te bevestigen of te ontkennen.

Aangaande de humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan meent hij dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan duidelijk het directe en indirecte gevolg is van specifieke acties van specifieke actoren.

Besluitend stelt hij wat volgt: *“Zo zijn minderjarigheid de poging tot gedwongen rekrutering waaraan hij werd onderworpen, zijn vroegtijdig vertrek uit Afghanistan, zijn leven in België en zijn afkomst uit de regio NANGARHAR factoren die zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan overeenkomstig het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 rechtvaardigen, of die op zijn minst de verlening van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet rechtvaardigen. Geoordeeld moet worden dat het verzoek van verzoekster*

wegens de verschillende bovengenoemde elementen, die risicofactoren vormen die cumulatief moeten worden geanalyseerd, ontvankelijk en gegrond is.”

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Nansen, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek*, oktober 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 August 2018;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, februari 2022;
- UNOCHA, *Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, 8 februari 2022;
- UNOCHA, *Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022)*, 11 januari 2022;
- OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*, 7 maart 2022;
- World Food Programme (WFP), *'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*, 25 januari 2022;
- World Food Programme (WFP), *Afghanistan Emergency*;
- World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, *Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*, 2022;
- United Nations, *Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*, 15 maart 2022;
- EASO, *Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*, januari 2022;
- EASO, *COI Query Response Afghanistan*, 2 september 2020 ;
- EASO *Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms*, December 2017;
- U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*, februari 2022;
- ACLED, *Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February*, 17 februari 2022;
- ACLED, *Regional Overview: South Asia and Afghanistan*, 3 februari 2022;
- OSAR, *Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*, 26 maart 2021 ;
- Asyl, *Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees"*, augustus 2017 ;
- Humanitarian Response plan - Afghanistan, *Humanitarian Programme Cycle 2022*, januari 2022,
- Human Rights Watch, *Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis*, 17 maart 2022;
- Human Rights Watch, *Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity*, 18 januari 2022;
- UN News, *Avoid starvation - 'Immediate priority' for 3.5 million Afghans*, 3 december 2021;
- UN News, *Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*, 11 januari 2022;
- Reuters, *U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations*, 4 februari 2022;
- Reuters, *Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency*, 14 december 2021;
- Jurist, *Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*, 13 maart 2022;
- Le Monde, *Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan*, 24 oktober 2021;
- Le Parisien, *Afghanistan : 12,3 millions de dollars retrouvés chez d'anciens responsables*, 15 september 2021 ;
- Le Monde, *« Si la sécheresse continue comme ça, je vais tout abandonner » : en Afghanistan, le désespoir des agriculteurs*, 21 november 2021;
- Le Monde, *Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »*, 7 januari 2022;
- La Libre, *Les Afghans aussi méritent notre aide*, 23 maart 2022;
- NPR, *Parents selling children shows desperation in Afghanistan*, 31 december 2021;
- The Conversation, *Famine en Afghanistan : la grande hypocrisie*, 8 februari 2022;
- Le Courrier, *Famine afghane: la grande hypocrisie*, 27 februari 2022;
- UK Home Office, *Country Policy and Information Note - Afghanistan: Unaccompanied Children*, April 2021;
- Asyl, *Afghanistan: COI Repository*, 31 maart 2022;
- Ouest France intitulé *« Reportage. Dans l'Afghanistan des talibans, le retour discret de la police des mœurs »*, 6 avril 2022 ;

- L'express intitulé « *Charia, droits des femmes, police islamique... À quoi ressemble la vie sous les talibans ?* » 16 août 2021;
- EASO, "Rapport d'information sur les pays d'origine, Afghanistan : Stratégie des Talibans – recrutement", july 2012 ;
- UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998,
- UNHCR, *Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition*, 23 december 2004, §11;
- UNHCR, *Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection*, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002;
- EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020 ;
- Danish Refugee Council, "Tilbagevendende til Afghanistan", oktober 2017;
- Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016 ;
- N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016 ;
- F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018;
- UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016;
- InfoMigrants;
- Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019;
- Rapport de NANSSEN intitulé *Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers*, 23 juin 2022;
- TF1, *Afghanistan : la crainte d'un recrutement massif d'enfants par des groupes armés*, 3 septembre 2021 ;
- <https://www.cfr.org/article/afghanistan-humanitarian-crisis-famine-foreign-aid-taliban>;
- UK Home Office, *Country policy and information note: humanitarian situation, Afghanistan*, April 2022;
- United Nations, *Afghanistan: Humanitarian crisis threatens basic human rights*, 14 décembre 2021
- UNICEF, *Afghanistan Humanitarian Situation Report # 1*, 1-15 January 2022 ;
- OCHA, *HUMANITARIAN NEEDS OVERVIEW AFGHANISTAN*, Janvier 2022 ;
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen, *Humanitarian situation in Afghanistan*, mei 2022;
- Pajhwok, *50 Daesh affiliates surrender in Nangarhar*, 6 februari 2022;
- The diplomath, *Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?*, 10 februari 2022;
- Reuters, *Taliban are rounding up Afghans on blacklist – private intel report*, 19 August 2021;
- American University, *Seven Months after the Taliban Takeover, Afghan Evacuees Lack a Clear Path for Resettlement in the US*, 31 March 2022;
- Aljazeera, *Taliban says Afghans who worked for foreign forces will be safe*, 7 june 2021;
- Gandhara, *Afghans Battle Red Tape, Taliban In Hope Of Evacuation To United States*, 14 march 2022;
- Us Department of State, *2021 Country Reports on Human Rights Practices: Afghanistan*;
- France 24, *Taliban summon Afghan interpreters who worked for Dutch, threaten families*, 5 October 2021;
- Diplomat (The), *The Afghan Interpreters Turkey Left Behind*, 22 October 2021;
- ABC, *Interpreter who assisted ADF executed by Taliban*, 20 October 2021;
- Guardian (The), *Dishonourable: report says Afghans left behind at high risk of brutal reprisals due to links with Australia*, 21 January 2022;
- Globe & Mail (The), *Afghan interpreters press Ottawa to rescue their families*, 11 April 2022 ;
- Sydney Morning Herald (The), *Defence interpreters live in limbo and fear for families left behind in Afghanistan*, 21 March 2022;
- PAI van K.;
- Attest van de Heer W.;
- Attest van de Heer W..

3.2. Op 7 augustus 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken:

- Certificaat van de sponsorfamilie;
- School prestatie certificaat;
- Attestatie van Mevrouw S. (leraar);
- Attestation van De Heer E. (leraar);
- Attestatie van Mevrouw T. (leraar);
- Attestatie van De Heer B. (leraar);

- Attestatie van De Heer W. (leraar);
- Attestatie van De Heer E. (vriend van school);
- Attestatie van Juffrouw C. (vriend van school);
- Attestatie van D.H. (vriend van school);
- Arbeidscontract (La Villa du Hautsart) + Loonbrieven ;
- Arbeidscontract (Doculine SRL) + Loonbrieven;
- Attestatie van de Heer W. (Werkgever La villa du Hautsart);
- Attestatie van de Heer D.J. (Werkgever Doculine).

Ter terechtzitting legt verzoeker voormelde aanvullende nota met stukken nogmaals neer.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer vermoord te zullen worden door mullah D., die eerder na een waterconflict zijn vader had vermoord. Hij vreest ook voor bloedwraak en/of wraak door de taliban.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker te erkennen als vluchteling en baseert hij zich hiervoor op de volgende vaststellingen:

I) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de persoon die zijn vader heeft gedood daar hij (a) bij de DVZ verklaart hij dat zijn vader gedood werd door onbekenden terwijl hij (b) bij het CGVS verklaart dat hij gedood werd door Mullah D.;

II) Verzoeker legt geen aannemelijke verklaringen af over de persoon van Mullah D. nu hij (a) enerzijds verklaart dat hij er niet openlijk voor uitkwam te behoren tot de taliban maar anderzijds verklaart dat iedereen in het dorp wist dat hij bij de taliban was en iedereen bang was van hem; (b) evenmin aannemelijk maakt dat hij effectief lid was van de taliban;

III) Er kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij verzoekers verklaringen over het conflict zelf nu (a) het merkwaardig is dat de bijeenkomst van de malik en de ouderlingen over de waterverdeling pas in de maand saratan zou gepland zijn aangezien het een jaarlijks terugkerend probleem is en er dan toch kan worden aangenomen dat er al afspraken zijn gemaakt in de aanloop naar de maand saratan; (b) dat een dergelijk conflict over het gebruik van water zo hoog opliep dat het resulteerde in de dood van zijn vader is niet geloofwaardig te meer nu er vanwege de dorpelingen of ouderlingen geen enkele reactie zou komen op de beweerde moord van zijn vader; (c) het merkwaardig is dat niemand van zijn familie zou geprobeerd hebben om genoegdoening te krijgen inzake de dood van zijn vader;

IV) Verzoeker toont niet aan dat er ten aanzien van hem een gegrond risico op vervolging kan worden vermoed omwille van een vrees voor beginnende bloedwraak;

V) Omtrent verzoekers verblijf bij zijn oom stelt het CGVS de volgende merkwaardigheden vast: (a) verzoekers verklaringen over de uitleg die zijn oom aan de Mullah zou hebben gegeven, toen verzoeker samen met zijn moeder en zus bij hem inwoonden, is zeer bizar; (b) hoewel hij vreesde voor zijn leven is hij nog acht maanden in het huis van zijn oom gebleven;

VI) Aangaande de door verzoeker ingeroepen westerse levensstijl wordt geoordeeld dat (a) niet kan worden ingezien hoe de taliban op de hoogte zouden komen van zijn werk en scholing in België en van zijn omgang met meisjes; (b) verzoeker niet aantoont dat zijn levensstijl in België deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin maakt hij volgens het CGVS aannemelijk dat deze levensstijl een uiting is van zijn politieke of religieuze overtuiging.

4.3.3. Verzoeker voert in essentie aan niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan wegens zijn verblijf in België en zijn verwestering.

4.3.3.1. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen

herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "zina" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.3.3.2. In zijn verzoekschrift preciseert verzoeker dat hij zestien jaar oud was toen hij in België toekwam, hij vijftien jaar was toen hij Afghanistan verliet, hij sedert zijn aankomst in België geen dag school heeft gemist, de Franse taal heeft geleerd, momenteel in een restaurant werkt, zijn baas verklaart

zeer tevreden te zijn over hem, hij heeft uitgelegd dat hij zijn godsdienst kan beleven zoals hij wil, hij met meisjes kan omgaan en met hen kan studeren en hij een vriendin heeft die hij zelf kon kiezen. Hij citeert uit een verklaring van zijn onderwijsteam in zijn geïndividualiseerd begeleidingsplan en uit een verklaring van een maatschappelijk werker en geeft aan dat hieruit onder meer blijkt dat hij een positieve leider is voor de hele groep. Hij voegt nog toe dat hij sinds mei 2022 een sponsorgezin heeft en dat hij blij is met deze ontmoeting omdat dit de eerste familieband is sinds het verlies van zijn ouders. Hij stipt aan dat zijn leraar in een brief van 8 maart 2023 aangeeft dat hij nooit een jongere zo goed geïntegreerd heeft gezien. Verder wordt aangegeven dat hij een heel netwerk rond zich heeft uitgebouwd en dat hij geëvolueerd en getekend is door de westerse samenleving. Verzoeker herinnert eraan dat hij weinig vooruitzichten heeft bij terugkeer naar Afghanistan nu hij geen ouders meer heeft. Per aanvullende nota van 7 augustus 2023 maakt verzoeker nog talrijke getuigenverklaringen over zowel van zijn leerkrachten als van zijn sponsorfamilie, alsook een arbeidsovereenkomst student als zijn schoolresultaten en een aanbevelingsbrief.

4.3.3.3. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan in mei 2020 vijftien jaar oud was en dat hij bijna zestien jaar oud was op 17 mei 2021, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België indiende. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker zeventien jaar. Verzoeker bevindt zich inmiddels meer dan drie jaar buiten Afghanistan en meer dan twee jaar in België. Hij heeft heden de leeftijd van achttien jaar. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud haalt verzoeker, gevraagd of hij alle redenen heeft verteld waarom hij Afghanistan heeft verlaten, aan dat hij in België naar school gaat, hij de gewoontes van hier heeft, hij de Belgische cultuur kent, de Franse taal spreekt en over appreciatiebrieven van zijn leraars en puntenlijsten beschikt (NPO, p. 13). Bij de bespreking van zijn documenten geeft hij aan dat hij ondersteuningsbrieven heeft van leraars en van een soort peter en meter bij wie hij regelmatig verblijft (NPO, p. 14). Wanneer hij aangeeft dat hij nog wenst te spreken over zijn leven in België, wordt hij onderbroken door de protection officer, die aangeeft dat dit niet de bedoeling is (NPO, p. 14). De Raad stelt vast dat verzoeker, zoals hij aangaf, inderdaad verschillende steunbrieven heeft voorgelegd (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2, 'diverse appreciatiebrieven'). Zijn werkgever O.W. geeft aan dat hij zeer goed op verzoeker kan rekenen, dat hij punctueel en beleefd is, hij zich goed heeft geïntegreerd in de groep en zich goed redt in de Franse taal. De heer A.D.J. geeft aan dat verzoeker zijn functie steeds heeft uitgeoefend met dynamiek, motivatie, ernst en dat hij in het bijzonder geapprecieerd werd door zijn collega's omwille van zijn stiptheid, beleefdheid en medeleven. Verzoekers leerkracht, mevr. H.M., getuigt dat verzoeker een voorbeeld is in zijn klas, hij zeer aandachtig volgt en hij, ondanks de moeilijkheden waarmee hij geconfronteerd wordt, nooit klaagt. Zij vervolgt dat hij geïntegreerd is in de groep en zijn relaties aanwendt om elke dag bij te leren en om de Franse taal te perfectioneren. In een steunbrief zetten zijn sponsor-meter en -peter onder meer uiteen dat zij in het kader van een *parrainage*-project verzoeker hebben leren kennen als een zeer aandachtig persoon die anderen respecteert, dat zij regelmatig samen – ook met hun zoon van 1,5 jaar - activiteiten doen. Zij leggen uit dat verzoeker ook daarnaast een gevuld programma heeft, getuigt van een grote wil tot integratie en zich heeft ingeschreven in een beroepsschool in Namen in elektromechanica. Zij leggen uit dat zijn openheid naar de Belgische en Europese cultuur hen meermaals heeft verrast en dit vooral omwille van zijn capaciteit om mensen te ontmoeten met een ander geloof. Zij geven ook aan dat verzoeker hun familieleden en vrienden reeds heeft ontmoet. Voorts getuigt de heer C.Y., leerkracht automechanica, eveneens van verzoekers grote wil tot integratie en inzet voor school. Ten slotte getuigt een voormalige lerares Frans dat verzoeker grote inspanningen levert om de Franse taal te leren, ook al dient hij hiervoor om 5u op te staan. Zij stelt dat verzoeker zijn voormalige leerkrachten nog komt opzoeken en dat ze zeer fier zijn op hem. Zij stelt nog dat hij heel snel een positieve invloed heeft gehad op zijn klas.

Uit de overige stukken blijkt dat verzoeker regelmatig is tewerkgesteld als jobstudent en dat hij heden de opleiding automechanica volgt.

Ook in de bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken (72-74) wordt aangehaald dat verzoeker zeer goed de Franse taal spreekt, hij werkt in een restaurant en zeer joviaal is met personen van het centrum.

De bij de aanvullende nota gevoegde stukken liggen allemaal in het verlengde en onderschrijven voorgaande bevindingen en evolutie die verzoeker tijdens zijn verblijf in België heeft doorgemaakt.

De Raad erkent dat verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan, ongeveer in mei 2020, al deels gevormd was naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, doch hierbij tevens dient te benadrukken dat hij ook een deel van zijn adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd, in België heeft doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden

en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Alhoewel verzoeker nog maar net iets meer dan twee jaar in België verblijft, geven zijn verklaringen, de bijgebrachte documenten en de verschillende steunverklaringen samen blijk van een goede integratie van verzoeker in de Belgische samenleving, waarbij dient te worden aangestipt dat verzoeker herhaaldelijk wordt omschreven als een zeer gedreven jongen, die doorheen zijn studies in België veel vooruitgang heeft geboekt en dit ook op gebied van taal, waarvan hij overigens ter terechtzitting getuigt. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker sedert al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Te meer nu verzoeker op vrijwillige basis deelneemt aan een "*parrainage*"-project en uit de steunbrief die zijn onthaalpeter en onthaalmeter hebben opgesteld (zie *supra*) blijkt dat zij samen met verzoeker vaak op stap gaan en dat hij aldus noodzakelijkerwijze in aanraking komt met westerse waarden en normen. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, tewerkstelling en het *parrainage*-project, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. De Raad acht het tevens vermeldenswaardig dat verzoeker ook ter terechtzitting vergezeld werd door verschillende personen die hem ondersteunen. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij bijna drie jaar geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten, (ii) zijn verblijf in België van meer dan twee jaar als minderjarige, (iii) het niet betwiste gegeven dat zowel zijn vader als zijn moeder overleden zijn (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunende netwerk in België, met name zijn onthaalmeter en onthaalpeter; (v) zijn regelmatige tewerkstelling en opleiding automechanica (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen

worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO